

[Ole Bjørn Kraft.]

alle Stater ved, at Regeringens Handlefrihed kan skubbes til Side blot ved en Trusel om, at Millionbyens værgeløse Befolkning skal blive udsat for et Luftbombardement? Man kan sagtens i Fredens Dage, hvor Tingene ikke er en nærmere inde paa Livet, i en Rigsdag, hvor man har Magten, afvise disse Spørgsmaal. Men disse Spørgsmaal er Danmarks Spørgsmaal til den nusiddende Regering, og deres Besvarelse kan i en given Situation blive afgørende for hele Folkets Fremtid.

Den Ordning, som man nu vil gennemføre og har Magt til at gennemføre, den er paa Forhaand blevet kompromitteret gennem den Argumentation, man har ført for den, den er kompromitteret ved sin egen Svaghed, og den er kompromitteret ved den Begrundelse, som det ene Regeringsparti har givet for sin Tilslutning. Den Politik, man i Dag vil føre, kan sikre Sammenholdet imellem Regeringens Partier, men den splitter Sammenholdet i Folket. Den kan sikre Regeringens Politik Fred i Rigsdagen, men den sætter Landets Fred paa Spil.

Vi anbefaler at stemme imod Regeringens Forslag.

Rager: Vi staar nu over for den endelige Afgørelse af dette Spørgsmaal, som har været debatteret saa længe og saa indgaaende.

Vi konstaterer, at Venstrepartiet ikke tager nogen Stilling. Venstrepartiet holder sig tilbage, giver i Virkeligheden blankt op og stemmer ikke ved denne Lejlighed. Venstrepartiet havde paa et vist Tidspunkt stillet nogle Ændringsforslag, men har ikke ønsket at føre dem frem, idet man har sagt, at man ikke ønskede at faa nogle vedtaget og andre forkastet, det var en Helhed, disse Forslag. Bag denne Forskanskning, om hvis Styrke jeg skal lade enhver dømme, har Venstrepartiet forskanset sig, og der er for mig ingen Grund til at fremsætte yderligere Bemærkninger med Hensyn til Venstres Standpunkt.

Derimod vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger til det Standpunkt, man fra konservativ Side har indtaget, og jeg vil forsøge, om det i den ellefte Time er muligt at faa nogen Klarhed over, hvad det egentlig er for en Politik. Det konservative Folkeparti har fulgt. For, som jeg allerede pegede paa ved anden Behandling, staar Partiet i Virkeligheden paa to diametralt modsatte Standpunkter, det ene Øjeblik paa et Standpunkt, det andet Øjeblik paa et andet, og det er ikke lykkedes

mig at faa en klar Udtalelse om, hvad det egentlig er, de Konservative har tilstræbt med det Forslag, der er fremsat.

Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse komme med at Par ganske korte Citater for at genkalde, hvad der skete forleden Aften. Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft siger paa Sp. 5988, hvor det ærede Medlem omtaler de Konservatives forkastede Ændringsforslag, at han mente,

„det var ubetinget rigtigt, at mit Parti stillede Ændringsforslag, der laa saa lavt, som det overhovedet var forsvaret, hvis de Opgaver, der forelaa, overhovedet skulde kunne løses. En yderligere Nedgang vilde have betydet, at man maatte forlade Løsningen af en Del af disse Opgaver, og Det konservative Folkeparti maatte være gaaet ind for Afrustning paa bestemte Omraader.“

Saaledes udtaler det ærede Medlem Hr. Carsten Raft sig, men da det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der er Ordfører for Partiet, derefter faar Ordet, udtaler han — det staar Sp. 6012 —, at den kommanderende General tydeligt tilkendegiver om det konservative Forslag:

„at det ikke var sagligt muligt at opbygge flere Regimente i den 5 Aars Periode, som denne Lov skal gælde for, end det Antal, som Det konservative Folkeparti havde foreslaaet.“

Altsaa, Det konservative Folkeparti forbeholder sig i Virkeligheden fremtidig at føre sin Agitation paa to Linier, den ene Linie den udstrakte Haands Linie: vi er gaaet saa langt ned som overhovedet muligt, vi har ønsket et Forlig paa bred Basis, vi har villet gøre alt, hvad vi overhovedet kunde forsvare, for at tilvejebringe noget. Og den anden Linie: hvis man vil spørge: Hvad er da jeres Forslag i Virkeligheden værd, hvad Valeur har det, hvad betyder det? saa vil man kunne svare: Ja, men vi ved, at det er teknisk set umuligt at bygge mere op paa Hærens Omraade i Løbet af de fem Aar, end vi har foreslaaet. Man vil med andre Ord kunne vende sig til to Sider, man vil have et Janushoved; men jeg synes, det bliver Grimasser til begge Sider. Der er i Virkeligheden aabenbart en bestemt Modsætning mellem det ærede Medlem Hr. Carsten Rafts Udtalelser og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts — hvormed ikke være sagt, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ikke ogsaa i sine forskellige Taler under denne Behandling har været inde paa at indtage begge Standpunkter, men det er klart udtrykt, naar vi tager det ærede Medlem Hr.